

Konsertrecensioner**Konsertrecension: Händels "Messias" i två olika tolkningar**

Uppdaterad 2017-12-04 Publicerad 2017-12-04

Fredrik Malmberg dirigerar konserten i Konserthuset. Foto: Foto: Jan-Olav Wedin

Händel dubbelt upp. "Messias" storhet beror på var den spelas, skriver Nicholas Ringskog Ferrada-Noli.**MUSIK****"Messias" av Georg Friedrich Händel**

Konsert 29/11: Musica Vitae med Eric Ericsons Kammarkör. Solister: Karin Dahlberg (sopran), Marianne Beate Kielland (alt), Anders J Dahlin (tenor) och Jakob Högström (bas). Dirigent: Fredrik Malmberg. Scen: Konserthuset, Stockholm.

Betyg: 3

Konsert 1/12: Rebaroque med S:t Jacobs Kammarkör. Solister: Maria Keohane (sopran), Kristina Hammarström (alt), Thomas Köll (tenor) och Karl-Magnus Fredriksson (bas). Konsertmästare: Maria Lindal. Dirigent: Gary Graden. Scen: Storkyrkan, Stockholm.

Betyg: 4

anledningen att det just då var förbjudet att framföra operor i Rom, där han bodde vid den tidpunkten – sedan återgick han till opera, hans kärnverksamhet. Först många år senare, när det i hans nya hemstad London började bli mindre populärt och lukrativt med högstämda operor på italienska, började han på allvar komponera oratorier igen, nu på engelska.

När Händel komponerade "Messias" 1741 var han 56 år gammal och hade skrivit över 40 operor. Det var som operatonsättare han angrep oratoriegenren – en viktig skillnad från Bach, den andra stora oratoriemästaren från denna era, som inte komponerade en enda opera i sitt liv. I Händels oratorier är underhållning för betalande publik alltid i fokus – musiken måste vara tydlig, briljant, varierad, överrumplande. Och "Messias" är allt det.

Librettot är fascinerande udda. I stället för att skriva en story med olika roller och en berättare pusslade librettisten Charles Jennens ihop en mängd bibelcitater från både Gamla och Nya testamentet – en mosaik av korta passager, som bildar en teologisk argumentation för att Jesus verkligen var Messias. En märklig text att skapa musikdramatik av, kan tyckas, men tack vare Händels begåvning och kunnande blev det ändå en fantastisk resa – en resa från hopp till förtvivlan till triumf, berättad som genom en prisma av olika perspektiv.

Inget fel med att framföra ett kyrkomusikaliskt verk i en ickereligiös lokal, men man kan inte förneka att rummet spelar roll.

"Messias" framförs ofta när det börjar lacka mot jul, och denna vecka har man kunnat njuta av verket både i Stockholms konserthus och i Storkyrkan. Men det rör sig om två ganska olika tolkningar, trots att båda är trogna kör- och orkesterstorleken från Händels tid.

Inget fel med att framföra ett kyrkomusikaliskt verk i en ickereligiös lokal, men man kan inte förneka att rummet spelar roll. "Messias" glöder av kristen övertygelse och kan lätt bli lite naken och försvagad i en neutral konsertsal. Fredrik Malmberg dirigerar med gott humör men också strama tyglar – hans fokus tycks vara klarhet, balans och transparens. Musiken imponerar men hettar aldrig riktigt till. Eric Ericsons Kammarkör låter urproffsig men också en smula distanserad och bland solisterna sticker endast tenoren Anders J Dahlin ut, framför allt i inledningsarian "Comfort ye, comfort ye my people". Trumpeten (basun i vår svenska bibel) som ska annonsera de dödas återuppståndelse låter dessutom allt annat än pampig.

Gary Graden, Rebaroque och S:t Jacobs Kammarkör har tillsammans spelat "Messias" i Storkyrkan många gånger vilket nyligen förevigades på skiva. Det finns en trygghet, intimitet och värme i deras framförande som dock aldrig övergår i slentrian och slarv. "Pifan", det instrumentala mellanspelet som gestaltar fåraherdarna som omnämns i det nästföljande sångavsnittet, låter här kongenialt lantligt och idylliskt, nästan som svensk folkmusik. Att använda teorby i stället för cembalo gör också att musiken känns mindre fångad i barocken och förstärker det mjuka och inbjudande. Bland solisterna är både Maria Keohane och Kristina Hammarström underbara – de har inte bara fantastisk teknik utan också innerlig närvaro.

Kyrkorummet gör mycket, både för stämningen och akustiken, och ofta är framförandet rent strålände. Hade det inte varit för att den vackra sopranarian "If God be for us, who can be against us", det sista solonumret innan finalen, märkligt och irriterande nog kapats bort (Karin Dahlberg sjöng den fint i Konserthuset ett par dagar tidigare) hade det varit ett fläckfritt framförande.

[Läs mer: Så blev Händels "Messias" världens mest framgångsrika musikverk](https://www.dn.se/kultur-noje/konserterecensioner/konserterecension-handels-messias-i-tva-olika-tolkningar/?print=true)

Nicholas Ringskog Ferrada-Noli

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt